

დანიელის წიგნი — ას ორმოცდათექვსმეტი

დანიელის უკანასკნელი ხილვის გახსნა: მილერიტული პერსპექტივა
დღევანდელი მართლმადიდებლის განკუთვნილ წინასწარმეტყველურ
ქეშმარიტებებზე

Jeff Pippenger

2024-03-24

ჩვენ ვიწყებთ დანიელის უკანასკნელი ხილვის განხილვას ალფასა და ომეგით წარმოდგენილი პრინციპის გამოყენებით, რომელიც მიუთითებს იმაზე, რომ იგი ყოველთვის დასასრულს დასაწყისთან აიგივებს. ამიტომ ბელტეშაცარი, რომელიც დანიელია დანიელის უკანასკნელი ხილვის პირველივე მუხლში, ამავე ხილვის უკანასკნელ ნაწილშიც ასევე უნდა იყოს წარმოდგენილი. ჩვენ განვსაზღვრეთ, რომ ბელტეშაცარი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების ღმერთის აღთქმის ერს, რომელსაც ესმის „ჩაზონი“, წინასწარმეტყველური ისტორიის ხილვა, რაც წარმოდგენილია სიტყვით „რამ“, პირველ მუხლში. წინასწარმეტყველური ისტორიის ეს ხილვა არის ლევიანთა ოცდამეექვსეში მოხსენიებული „შვიდი ჟამი“, რომელიც უტოლდება ორ ათას ხუთას ოც წელს. ბელტეშაცარს ასევე ესმის პირველი მუხლის „ხილვა“, რომელიც არის ოცდასამასი წლის „მარეკ“ ხილვა და რომელიც ქრისტეს უეცარ გამოჩენას წარმოადგენს.

მეთორმეტე თავში დანიელი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის მოძრაობას და ასევე მესამე ანგელოზის მოძრაობას, რადგან ორივე მოძრაობა ასრულებს ათი ქალწულის იგავს. მეთორმეტე თავში არის სულ მცირე ხუთი ქეშმარიტება, რომლებიც მილერიტულ მოძრაობას ეკუთვნოდა და წარმოადგენენ ქეშმარიტებებს, რომელთა გამოცდაც და გაგებაც მესამე ანგელოზის მოძრაობასაც მართებს. ორივე მოძრაობა ასრულებს ათი ქალწულის იგავს, და ორივე მოძრაობის გონიერ ქალწულებს მოეთხოვებათ ამ წინასწარმეტყველური ფაქტის გაგება. ორივე მოძრაობამ უნდა გაიგოს პირველი წინასწარმეტყველური ქეშმარიტება, რომლის ამოსაცნობადაც მილერი მიყვანილ იქნა, როგორც ეს წარმოდგენილია ლევიანთა ოცდაექვსის „შვიდ ჟამში“. დანარჩენი სამი პარალელური გამოცდილება და გაგება მოიპოვება ამ თავის უკანასკნელ რამდენიმე მუხლში.

და იმ დროიდან, როცა ყოველდღიური მსხვერპლი მოიხსნება და გაპარტახების შემქმნელი სისამაგლე დადგინდება, იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე. ნეტარია ის, ვინც მოითმენს და მიაღწევს ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღეს. ხოლო შენ წადი შენს გზაზე აღსასრულამდე; რადგან განისვენებ და აღდგები შენს წილში დღეთა დასასრულს. დანიელი 12:11-13.

ღვთის ნარჩომი ხალხი გამოცხადების წიგნში ფლობს სამ ძირითად წინასწარმეტყველურ მახასიათებელს. ისინი იცავენ ღვთის მცნებებს, აქვთ იესოს რწმენა და იცავენ წინასწარმეტყველების სულს.

და მან მითხრა: დაწერე: ნეტარნი არიან ისინი, რომელნიც მოწოდებულნი არიან კრავის საქორწინო სერობაზე. და მითხრა მე: ესენი ღვთის ჭეშმარიტი სიტყვებია. და მე დავემხე მის ფეხთა წინაშე, რათა თაყვანი მეცა მისთვის. და მითხრა მან: ნუ ჰყოფ ამას; მე შენი თანამდგომი მონა ვარ და შენი ძმებისა, რომელთაც იესოს მოწმობა აქვთ; ღმერთს ეცი თაყვანი, რადგან იესოს მოწმობა წინასწარმეტყველების სულია. გამოცხადება 19:9, 10.

მილერიტებმა მართებულად გაიგეს, რომ დანიელის წიგნში „მუდმივი“ წარმართობას აღნიშნავდა, და რომ ის „ჟამი, როდესაც მუდმივი“ „აღებულ იქნა“, იყო 508 წელი. ამ ჭეშმარიტების უარყოფა ნიშნავს „იესოს მოწმობის“ ავტორიტეტის უარყოფას, რომელიც „არის წინასწარმეტყველების სული“, რადგან წინასწარმეტყველების სული ნათლად ადასტურებს, რომ მილერიტები მართალნი იყვნენ „მუდმივის“ გაგებაში.

„შემდეგ ვიხილე „მუდმივთან“ დაკავშირებით, რომ სიტყვა „მსხვერპლი“ ადამიანის სიბრძნემ დაამატა და იგი ტექსტს არ ეკუთვნის; და რომ უფალმა მისი სწორი გაგება მისცა მათ, ვინც სამსჯავროს ჟამის ძახილი გამოაცხადა. როდესაც ერთობა არსებობდა, 1844 წლამდე, თითქმის ყველა გაერთიანებული იყო „მუდმივის“ სწორ გაგებაზე; ხოლო 1844 წლის შემდეგ, ამ არეულობაში, სხვა შეხედულებები იქნა მიღებული, და ამას სიბნელე და არეულობა მოჰყვა.“ Review and Herald, November 1, 1850.

მილერიტებს ესმოდათ, რომ წარმართობის წინააღმდეგობა პაპობის ძალაუფლებაში აღზევების მიმართ, 538 წელს, მოიხსნა 508 წელს. მილერიტები მართლები იყვნენ, მაგრამ მათი გაგება შეზღუდული იყო. ღვთის უკანასკნელი დღის ხალხი, რომელიც პირველ მუხლში ბელთეშაცარით არის წარმოდგენილი, დაინახავს, რომ 508 წლიდან 538 წლამდე პერიოდი წარმოადგენს წინასწარმეტყველურ პერიოდს, რომლის ტიპიც იყო ქრისტეს ისტორიის ის ოცდაათწლიანი მომზადების ხანა, რომელიც წინ უძღოდა მის ძალამოსილებით აღჭურვას მისი ნათლისღებისას. ისინი დაინახვეს, რომ ეს წინასწარმეტყველური პერიოდი აგრეთვე წარმოადგენს წინასწარმეტყველურ პერიოდს 1776 წლიდან 1798 წლამდე, და რომ ეს სამივე პერიოდი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, რომელიც დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს და სრულდება მალე მომავალი საკვირაო კანონით.

მეთორმეტე თავში დანიელი წარმოადგენს მილერიტებს და იმ ხუთ მნიშვნელოვან ჭეშმარიტებასა და გამოცდილებას, რომლებიც კვლავ უნდა განმეორდეს მათში, ვისაც ბელთეშაცარი წარმოადგენს. მილერიტთა მესამე ჭეშმარიტება და გამოცდილება არის „‘მუდმივის’ შესახებ სწორი შეხედულება, ... უფალმა მისცა ... მათ, ვინც სამსჯავროს ჟამის შეძახილი გამოაცხადა.“ ამ ჭეშმარიტების უარყოფა ნიშნავს ელენ უაიტის წერილთა უარყოფას, რაც არის წინასწარმეტყველების სული. მილერიტთა, და მესამე ანგელოზის მაცნეთა, მეოთხე ჭეშმარიტება და გამოცდილება არის ცამეტას ოცდათხუთმეტი წლის წინასწარმეტყველება, რომელიც დაიწყო იმ წელს, როცა „მუდმივი“ იქნა აღებული, 508 წელს.

508 წლიდან დაწყებული, ათას სამას ოცდათხუთმეტი წელი მიგვიყვანს 1843 წლამდე, მაგრამ არა უბრალოდ 1843 წლამდე, რადგან წინასწარმეტყველება ფაქტობრივად

მიუთითებს 1843 წლის უკანასკნელ დღეზე, ვინაიდან ნათქვამია: „ნეტარია იგი, ვინც მოითმენს და მიაღწევს ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღეს.“ ებრაული სიტყვა, რომელიც თარგმნილია როგორც „მიაღწევს“, არის „naga“, და იგი ნიშნავს „შეხებას“ ან „ხელის დადებას“. მაშასადამე, წინასწარმეტყველება ნიშნავს: „ნეტარია იგი, ვინც მოითმენს და“ შეეხება ან ხელს დაადებს 1843 წელს.

მილერიტოა ისტორიაში მოლოდინის კურთხევა ეკუთვნოდათ იმ გონიერ ქალწულებს, რომლებმაც პირველი იმედგაცრუება განიცადეს, მაგრამ დაელოდნენ დაყოვნებულ ხილვას. როგორც მილერიტები ელოდნენ „დაყოვნებულ ხილვას“ ათი ქალწულის იგავისა და აბაკუმის მეორე თავის აღსრულებაში, ისინი კურთხეულნი იყვნენ. იმ დაყოვნების ჟამს მათ მაშინ დაინახეს, რომ თავად ასრულებდნენ იმ იგავს, და რომ ბოლოს ხილვა „ალაპარაკდებოდა“. მათი დაყოვნების დრო და იმედგაცრუება ემყარებოდა მცდარ განსაზღვრებას, რომ ორი ათას სამასი წელი 1843 წელს დასრულდებოდა, ხოლო ხილვა სინამდვილეში 1844 წლისთვის იყო. მათი იმედგაცრუება ეფუძნებოდა იმ გამოცდილებას, რომელიც წარმოიშვა მაშინ, როცა 1843 წელი დასრულდა ქრისტეს დაბრუნების გარეშე. მათი იმედგაცრუება და კურთხევა, რომელიც გამოცხადდა მათზე, ვინც ამის შემდეგ ლოდინი აირჩია, მთლიანად ეფუძნებოდა 1843 წლის უკანასკნელ დღეს, რომელიც 1844 წელს „ეხება“ ან „მოდის“.

პირველი იმედგაცრუების გამოცდილება, როგორც ათი ქალწულის იგავის აღსრულება, გაგებულია და მეორდება მათში, ვინც ბელტეშაცარით არის წარმოდგენილი. მეხუთე ჭეშმარიტება და გამოცდილება, რომელსაც ბელტეშაცარით წარმოდგენილნი შეიცნობენ, არის ის, რომ „დღეთა დასასრულს“ დანიელი „თავის წილში დადგება“.

„დანიელი თავის წილხვედრში დგას მას შემდეგ, რაც ბეჭედი მოეხსნა და ჭეშმარიტების ნათელი მის ხილვებს მოეფინა. იგი თავის წილხვედრში დგას და ატარებს იმ მოწმობას, რომელიც დღეების დასასრულს უნდა ყოფილიყო გაგებული.“ ქადაგებები და საუბრები, ტომი 1, 225, 226.

მილერიტებმა განიცადეს განწმენდის პროცესი, რომელიც აღსრულდა იმ შემეცნების ზრდით, რომელიც დანიელის წიგნიდან მოვიდა, როდესაც იგი 1798 წელს გაიხსნა. ბელტეშაცარით წარმოდგენილნი განიცდიან განწმენდის პროცესს, რომელიც აღსრულდება იმ შემეცნების ზრდით, რომელიც დანიელის წიგნიდან მოვიდა, როდესაც იგი 1989 წელს გაიხსნა. ისინი აგრეთვე გაიგებენ, რომ დანიელის წიგნს განსაკუთრებული დანიშნულება აქვს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვაში.

„როდესაც ღმერთი ადამიანს განსაკუთრებულ საქმეს აკისრებს, ის უნდა იდგეს თავის წილხვედრსა და ადგილზე, როგორც იდგა დანიელი — მზად იყოს უპასუხოს ღვთის მოწოდებას, მზად იყოს აღასრულოს მისი განზრახვა.“ Manuscript Releases, ტომი 6, 108.

როგორც ყოფილი ლაოდისკიელები, ბელტეშაცარით წარმოდგენილნი აღიარებენ, რომ საბოლოო გამოცოცხლება აღსრულდება დანიელისა და გამოცხადების წიგნთა მეშვეობით, რომლებიც ერთი და იგივე წიგნია.

„როცა დანიელისა და გამოცხადების წიგნები უკეთ იქნება გაგებული, მორწმუნეებს სრულიად განსხვავებული რელიგიური გამოცდილება ექნებათ... გამოცხადების შესწავლიდან ერთი რამ უეჭველად იქნება გაგებული — რომ კავშირი ღმერთსა და მის ხალხს შორის მჭიდრო და განსაზღვრულია.“ *The Faith I Live By*, 345.

როგორც ყოფილი ლაოდიკიელნი, ისინი შეიცნობენ თავიანთ ლაოდიკიურ მდგომარეობას და შეიცნობენ, რომ სულიერად ისეთივე მკვდარნი იყვნენ, როგორც გამხმარი ძვლების ველი; და მათი მკვდარი და დაღუპული მდგომარეობის შესახებ პირდაპირი დამოწმების საპასუხოდ, ისინი შეიცნობენ თავიანთ საჭიროებას, რომ უმთავრეს პრიორიტეტად ცოცხალნი იყვნენ.

„ნამდვილი ღვთისმოსაობის გამოცოცხლება ჩვენს შორის არის ჩვენი ყველა საჭიროებიდან უდიდესი და უმწვავესი. ამის მიება უნდა იყოს ჩვენი უპირველესი საქმე.“ *Selected Messages*, წიგნი 1, 121.

ბიბლიის აღთქმაა, რომ ყოველი, ვინც ეძიებს, ჰპოვებს, და შემდეგ სულიწმიდა მიიყვანს მას იმ გაგებამდე, რომ სწორედ დანიელისა და გამოცხადების წიგნები წარმოშობს საჭირო გამოცოცხლებას.

„როდესაც ჩვენ, როგორც ხალხი, გავიგებთ, რას ნიშნავს ეს წიგნი ჩვენთვის, ჩვენს შორის გამოჩნდება დიდი გამოცოცხლება.“ *Testimonies to Ministers*, 113.

დანიელის უკანასკნელი ხილვის დასასრული, როგორც ეს წარმოდგენილია მეთორმეტე თავში, განსაზღვრავს იმ გამოცდილებას, რომელიც წარმოშობს ღმერთის უკანასკნელი დღეების აღთქმის ერს, როგორც ეს უკანასკნელი ხილვის პირველ მუხლში ბელტეშაცარის სახით არის წარმოდგენილი. იქ დანიელი, ბელტეშაცარის სახით წარმოდგენილი, აცნობიერებს როგორც ორი ათას სამასი წლის შინაგან ხილვას, ისე ორი ათას ხუთას ოცი წლის გარეგან ხილვას. მას ესმის „საქმე“ და „ხილვა“. მას ესმის ხაზონის ხილვა და მარეჰის ხილვა. მას ესმის საწმიდრისა და მხედრობის გათელვა და საწმიდრისა და მხედრობის აღდგენა. მას ესმის როგორც ულასი, ისე ჰიდეკელის მდინარის ხილვები.

ჩვენ ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ღვთის სიტყვის ბევრად უფრო ახლო შესწავლა არის საჭირო; განსაკუთრებით დანიელსა და გამოცხადებას უნდა მიექცეს ისეთი ყურადღება, როგორც არასოდეს უწინ ჩვენს საქმეში ყოფილა. შესაძლოა, ზოგიერთ საკითხში ნაკლები გვექონდეს სათქმელი რომაული ძალისა და პაპობის შესახებ; მაგრამ ყურადღება უნდა მივაპყროთ იმას, რაც წინასწარმეტყველებმა და მოციქულებმა დაწერეს ღვთის სულიწმიდის შთაგონებით. სულიწმიდამ ისე წარმართა ყოველივე, როგორც წინასწარმეტყველების მიცემაში, ისე აღწერილ მოვლენებში, რათა ესწავლებინა, რომ ადამიანური მოქმედი პირი თვალთახედვიდან უნდა იქნეს განრიდებული, ქრისტეში დაფარული, ხოლო ზეცის უფალი ღმერთი და მისი რჯული უნდა ამაღლდეს. წაიკითხეთ დანიელის წიგნი. წერტილ-წერტილად გაიხსენეთ იქ წარმოდგენილი სამეფოების ისტორია. იხილეთ სახელმწიფო მოღვაწენი, საბჭოები, ძლევამოსილი ლაშქარნი, და იხილეთ, როგორ მოქმედებდა ღმერთი, რათა

დაემდაბლებინა ადამიანთა ამპარტავნება და მტვერში ჩაეგდო ადამიანური დიდება....“

სინათლე, რომელიც დანიელმა ღმერთისაგან მიიღო, განსაკუთრებით ამ უკანასკნელი დღეებისათვის იყო მოცემული. ხილვანი, რომლებიც მან ულაისა და ჰიდეკელის, შინარის დიდი მდინარეების, ნაპირებთან იხილა, ახლა აღსრულების პროცესშია, და ყველა წინასწარმეტყველებული მოვლენა მალე ახდება.

„განიხილეთ იუდეველი ერის მდგომარეობა იმ დროს, როდესაც დანიელის წინასწარმეტყველებები მიეცა.

„მოდით, მეტი დრო დავუთმოთ ბიბლიის შესწავლას. ჩვენ არ გვესმის სიტყვა ისე, როგორც უნდა გვესმოდეს. გამოცხადების წიგნი იხსნება ჩვენდამი მოწოდებით, რომ გავიგოთ მასში მოცემული მოძღვრება. „ნეტარია, ვინც კითხულობს და ვინც ისმენს ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს,“ აცხადებს ღმერთი, „და იცავს მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოა.“ როდესაც ჩვენ, როგორც ხალხი, გავიგებთ, რას ნიშნავს ეს წიგნი ჩვენთვის, ჩვენს შორის გამოჩნდება დიდი გამოცოცხლება. ჩვენ სრულად არ გვესმის ის გაკვეთილები, რომელთაც იგი გვასწავლის, მიუხედავად იმისა, რომ მოცემული გვაქვს ბრძანება, გამოვიკვლიოთ და შევისწავლოთ იგი.“

„წარსულში მასწავლებლები აცხადებდნენ, რომ დანიელი და გამოცხადება დაბეჭდილი წიგნები იყო, და ხალხიც მათგან ზურგს აქცევდა. ის საბურველი, რომლის მოჩვენებითი საიდუმლოებაც მრავალს უშლიდა ხელს მის ასახდელად, თავად ღმერთის ხელმა მოხსნა თავისი სიტყვის ამ ნაწილებიდან. თვით სახელწოდება „გამოცხადება“ ეწინააღმდეგება მტკიცებას, თითქოს იგი დაბეჭდილი წიგნი იყოს. „გამოცხადება“ ნიშნავს, რომ ვლინდება რაიმე მნიშვნელოვანი. ამ წიგნის ჭეშმარიტებები მიმართულია მათკენ, ვინც ამ უკანასკნელ დღეებში ცხოვრობს. ჩვენ ვდგავართ, როცა საბურველი მოხსნილია წმიდა საგანთა წმიდა ადგილას. ჩვენ გარეთ არ უნდა დავრჩეთ. ჩვენ უნდა შევიდეთ — არა დაუღევარი, უკრძალავი ფიქრებით, არა თავქარიანი ნაბიჯებით, არამედ მოწიწებითა და ღვთისმოსავი შიშით. ვუახლოვდებით იმ დროს, როცა გამოცხადების წიგნის წინასწარმეტყველებანი უნდა აღსრულდეს....“

„ჩვენ გვაქვს ღვთის მცნებები და იესო ქრისტეს მოწმობა, რომელიც არის წინასწარმეტყველების სული. ღვთის სიტყვაში ფასდაუდებელი მარგალიტებია საპოვნელი. ისინი, ვინც ამ სიტყვას იკვლევენ, გონებას ნათელს უნდა ინარჩუნებდნენ. არასოდეს უნდა აჰყვნენ გარყვნილ მადაზე ჭამასა და სმასი.“

„თუ ისინი ამას გააკეთებენ, გონება აღირევა; ისინი ვერ შესძლებენ ატანას იმ დამაბულობისა, რომელიც საჭიროა ღრმად ჩაწვდომისთვის, რათა გამოიკვლიონ იმ საკითხთა მნიშვნელობა, რომლებიც შეეხება ამ ქვეყნის ისტორიის დასკვნით სცენებს.

„როცა დანიელისა და გამოცხადების წიგნები უკეთ იქნება გაგებული, მორწმუნეებს სრულიად განსხვავებული სულიერი გამოცდილება ექნებათ. მათ მიეცემათ ზეცის ღია კარიბჭეთა ისეთი ხილვები, რომ გული და გონება აღიბეჭდება იმ ხასიათით, რომელიც ყველამ უნდა განავითაროს, რათა შეიცნოს ის ნეტარება, რომელიც

გულით წმიდათათვის საზღაური უნდა იყოს.

„უფალი აკურთხებს ყველას, ვინც თავმდაბლად და მორჩილად შეეცდება, გაიგოს ის, რაც გამოცხადებაშია გაცხადებული. ეს წიგნი შეიცავს იმდენად ბევრს, რაც სავსეა უკვდავებით და აღვსილია დიდებით, რომ ყველა, ვინც მას კითხულობს და გულმოდგინედ იკვლევს, იღებს იმ კურთხევას, რომელიც ეძლევა მათ, „ვინც ისმენს ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავს მასში დაწერილს.“

„გამოცხადების“ შესწავლიდან ერთი რამ უეჭველად გაირკვევა — რომ ღმერთსა და მის ხალხს შორის კავშირი მჭიდრო და განსაზღვრულია.

ზეცის სამყაროსა და ამ ქვეყნიერებას შორის შესანიშნავი კავშირი ჩანს. დანიელსთვის გამოცხადებული საგნები შემდგომ შეივსო იმ გამოცხადებით, რომელიც იოანეს პატმოსის კუნძულზე მიეცა. ეს ორი წიგნი გულდასმით უნდა იქნეს შესწავლილი. ორჯერ იკითხა დანიელმა: რამდენ ხანს გასტანს ეს ჟამის აღსასრულამდე?

„ვისმინე, მაგრამ ვერ გავიგე; მაშინ ვთქვი: ო, ჩემო უფალო, რა იქნება ამ ყოველივეს დასასრული? და მან თქვა: წადი შენი გზით, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცილებიან; ხოლო უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან; და ვერავინ უკეთურთაგან ვერ გაიგებს, ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. და იმ დროიდან, როცა ყოველდღიური მსხვერპლი მოიხსნება და გაპარტახებელს სისამაგლეს დაადგენენ, იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე. ნეტარია ის, ვინც მოითმენს და მიაღწევს ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღეს. ხოლო შენ, წადი შენი გზით აღსასრულამდე; რადგან განისვენებ და აღდგები შენს წილხვედრში დღეთა დასასრულს.“

„ეს იყო იუდას ტომის ლომი, რომელმაც გახსნა წიგნი და მისცა იოანეს გამოცხადება იმისა, რაც უნდა იყოს ამ უკანასკნელ დღეებში.

„დანიელი თავის წილში იდგა, რათა ეტვირთა თავისი მოწმობა, რომელიც აღბეჭდილი იყო აღსასრულის დრომდე, როდესაც პირველი ანგელოზის უწყება უნდა გამოცხადებულიყო ჩვენს ქვეყანაზე. ეს საკითხები უსასრულოდ მნიშვნელოვანია ამ უკანასკნელ დღეებში; მაგრამ თუმცა „მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცილებიან“, „უკეთურნი კი უკეთურად იმოქმედებენ, და ვერც ერთი უკეთურთაგანი ვერ გაიგებს“. რაოდენ ჭეშმარიტია ეს! ცოდვა არის ღმერთის რჯულის დარღვევა; და ისინი, რომელნიც არ მიიღებენ ნათელს ღმერთის რჯულის შესახებ, ვერ გაიგებენ პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებათა გამოცხადებას. დანიელის წიგნი იხსნება იოანესადმი მიცემულ გამოცხადებაში და წინ მიგვიძღვის ამ მიწის ისტორიის უკანასკნელი სცენებისკენ.

„ექნებათ თუ არა ჩვენს ძმებს მხედველობაში, რომ ჩვენ უკანასკნელი დღეების საფრთხეთა შუაგულში ვცხოვრობთ? წაიკითხეთ გამოცხადება დანიელთან კავშირში. ასწავლეთ ესენი.“ Testimonies to Ministers, 112–115.